

Roofvogelvervolging in Nederland in 1996

Hans van Lieshout, Jan Schipperijn, Pedro Zoun en Rob G. Bijlsma

Dit jaar heeft de Werkgroep Roofvogels Nederland (WRN) met financiële steun van de Provinciale Landschappen, Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer een landelijke database in gebruik genomen voor de registratie van roofvogelvervolging en vondsten van dode roofvogels en uilen.

In dit verslag worden de eerste resultaten samengevat. Het gaat om gegevens (nestkaarten en meldingsformulieren) die tot en met 15 januari 1997 werden ontvangen en verwerkt. De verwerkte uitslagen van het ID-DLO gaan tot 5 november 1996. Uitslagen van inzendingen van 6 november t/m eind december waren bij het opstellen van dit overzicht nog niet voorhanden. Aangepaste cijfers over 1996 zullen in de rapportage over 1997 worden verstrekt.

Werkwijze

De belangrijkste leveranciers van gegevens zijn het Instituut voor Dierhouderij en Diergezondheid (ID-DLO), de Algemene Inspectie Dienst (AID), de Politie, medewerkers van natuurbeschermingsorganisaties, asielhouders en vele roofvogelliefhebbers. De gegevens over de nestverstoringen zijn grotendeels via de nestkaarten binnengekomen. Dergelijke meldingen zijn uitsluitend opgenomen indien de verstoring met steekhoudende redenen was omkleed: uitgehaald (boom beklommen door onbekenden), nestboom omgezaagd, eieren kapot gegooid, enzovoort. Gevallen van in de steek gelaten nesten, zelfs indien geclusterd rond verdachte plekken, zijn buiten beschouwing gelaten.

Vervolging in Nederland

Het is nog steeds erg moeilijk een goed beeld te krijgen van de vervolging van roofvogels in Nederland. Dat heeft vooral te maken met de verspreiding en activiteiten van wandelaars, veldwaarnemers en opsporingsambtenaren. In gebieden waar zij niet of nauwelijks komen, wordt geen vervolging gemeld. Dat wil uiteraard niet zeggen dat er geen vervolging plaatsvindt. Daarom is het goed om de ruimtelijke verspreiding van vergiftiging, uitgelegd vergiftigd aas, afschot, klemmen en nestverstoring, zoals weergegeven in Figuur 1, af te zetten tegen de kwantitatieve verspreiding van binnengekomen nestkaarten in 1996 (zie Figuur 2 in Bijlsma & de Vries in deze Takkeling). We mogen aannemen dat de kans op registratie van roofvogelvervolging groter is in de gebieden die door de nestzoekers worden gedekt. Maar ook dan blijft het vinden van een dode roofvogel toeval. Overigens zij benadrukt dat er grote lappen Nederland zijn waar weinig door roofvogelaars wordt gekeken (zie overzicht in Bijlsma & de Vries in

deze Takkeling).

Verder is het nuttig het begrip "Dunkelziffern" in gedachte te houden, een term die wordt gehanteerd door bestrijders van criminaliteit. Hiermee wordt bedoeld dat niet alles wat er gebeurt daadwerkelijk bekend wordt bij de opsporingsinstanties. Veel aangevers nemen niet de moeite (of durven niet) om melding te doen bij de politie. Het is onbekend welk percentage van de gevonden dode roofvogels wordt gemeld bij de Werkgroep Roofvogels Nederland (WRN) en bij de opsporingsinstanties. Bij het hanteren van de hier opgenomen cijfers moet dan ook voortdurend worden bedacht dat ze geen volledig inzicht geven in de werkelijke omvang van de roofvogelvervolgung.

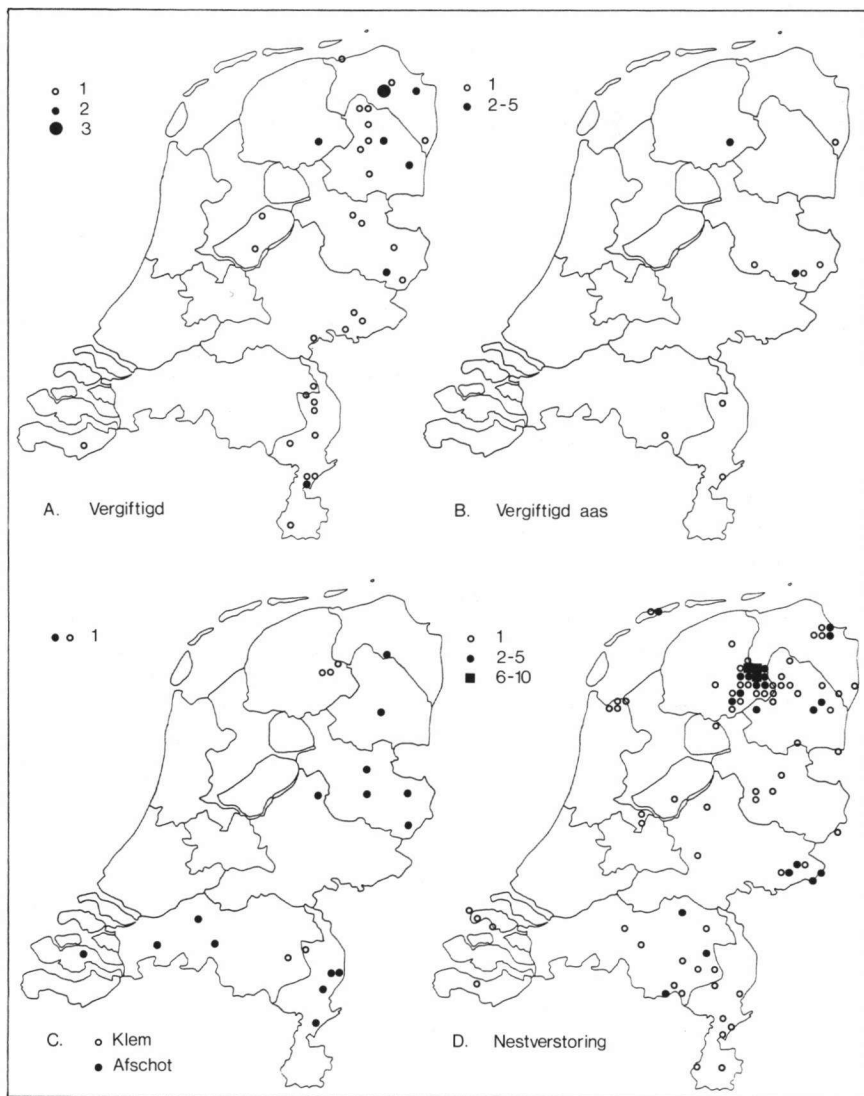
Vergiftiging

Op basis van ID-DLO uitslagen werden in Nederland 92 vergiftigde roofvogels vastgesteld, voornamelijk in Oost-Nederland. Daarnaast was er bij 48 stuks uitgelegd aas sprake van bewerking met vergif (Figuur 1). De concentratie in de oostelijke helft van het land heeft vermoedelijk te maken met het feit dat bosbewonende roofvogels hier hun hoogste dichtheden bereiken.

De gebruikte gifsoorten vormen een inmiddels welbekend rijtje (Tabel 1). Aldicarb en parathion worden het vaakst misbruikt om roofvogels af te maken, maar ook verboden middelen als alphachloralose en strychnine blijven opduiken. Bij nog eens 16 gevallen waren er aanwijzingen voor vergiftiging (niet opgenomen in Figuur 1 en Tabel 1), maar dit kon niet door het ID-DLO worden aangetoond. In de meeste gevallen was dat het gevolg van het ontbreken van prooi- of etensresten in krop en maag of omdat de vogel niet meer geschikt was voor onderzoek (te land dood). Omdat sommige gifsoorten bovendien snel afbreken, kan ook de verstreken tijdsduur tussen doodgaan, vinden, opsturen en onderzoeken een rol hebben gespeeld. Chemisch-toxicologisch onderzoek door het ID-DLO vindt pas plaats nadat de inzender daartoe opdracht heeft gegeven. Soms wordt daar te lang mee gewacht.

Tabel 1. Gifsoorten die in Nederland in 1996 werden misbruikt om roofvogels (te pogen) om te brengen. *Poisons abused for killing (or trying to kill) raptors in The Netherlands in 1996.*

Gifsoort <i>Poison</i>	Gr	Fr	Dr	Ov	Ge	Fl	Ut	NH	ZH	Ze	NB	Li	Totaal <i>Total</i>
Aldicarb	13	17	11	30	7	0	0	1	0	0	4	15	98
Alfachloralose	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Carbofuran	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	4
Mevinfos	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	1	3
Parathion	1	0	9	0	1	7	0	0	0	1	7	7	33
Strychnine	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Totaal <i>Total</i>	17	17	20	31	8	7	0	1	2	1	12	24	140

Figuur 1. Kwantitatieve verspreiding (per 5x5 km) van (A) vergiftigde roofvogels, (B) uitgelegd vergiftigd aas, (C) geklemde (open cirkel) en afgeschoten (gesloten cirkel) roofvogels en (D) nestverstoringen in Nederland in 1996. *Quantitative distribution (per 5x5 km) of (A) poisoned raptors, (B) poisoned baits, (C) trapped (open symbol) and shot (closed symbol) raptors and (D) destroyed nests of raptors in The Netherlands in 1996.*

Klemmen en afschot

Het gebruik van klemmen is bij de wet verboden. Niettemin worden ze nog steeds gebruikt (Figuur 1, Tabel 2; zie ook Bijlage 2). Ook afschot blijft regelmatig terugkeren als doodsoorzaak (Figuur 1, Tabel 2). Daarbij moet worden bedacht dat afschot altijd in het geniep plaatsvindt. Dat maakt de kans op melding zeer gering. Immers, voordat afschot plaatsvindt, zal de schutter zich er eerst terdege van vergewissen dat de kust veilig is. Bij een dodelijk schot is de kans miniem dat de schutter zijn prooi zal laten liggen; meestal verdwijnt de roofvogel onder de grond of in een vuilcontainer. En zelfs bij een daadwerkelijk getuigenis van afschot zal veroordeling van de schutter alleen plaatsvinden indien de getuige opsporingsbevoegdheid heeft. Dat maakt het al met al niet aannemelijk dat veel gevallen van afschot tot veroordelingen zullen leiden. Een speciaal probleem heeft betrekking op beschieting van kraaiennesten in het voorjaar. Hoewel jagers vaak beweren eerst te kijken of er niet een andere bewoner dan een kraai op het nest zit, en Toren- en Boomvalken zich vaak nog wel van het nest laten jagen door een trap tegen de boom te geven, worden niettemin geregeld Ransuilen van het nest geschoten. Dat is niet zo verwonderlijk, omdat Ransuilen zich juist dieper in de nestkom drukken na een trap tegen de nestboom. Bovendien is vanaf de grond niet dan met de grootste moeite te ontdekken dat er een Ransuil op het nest zit (Bijlsma 1996).

Nestverstoringen

In totaal kwamen 139 gevallen van nestverstoring binnen, betrekking hebbend op 2 Wespendien, 8 Bruine Kiekendien, 1 Blauwe Kiekendief, 43 Haviken, 7 Sperwers, 72 Buizerds, 1 Boomvalk en 5 Torenvalken. Kortom, vrijwel het hele roofvogelspectrum in Nederland heeft te lijden onder moedwillige nestverstoring. Het gaat in de meeste gevallen om uithalen van eieren of jongen, soms om afschot (3x Havik, 4x Buizerd), nestboom omzagen (4x Havik, 1x Sperwer, 4x Buizerd) en opzettelijke verstoringen (vrouwje van nest pesten, in nest porren, takken recht op in nest zetten, enzovoort).

De aandacht van de vernielers lijkt zich in eerste instantie te richten op Haviken. Daar zijn diverse aanwijzingen voor. In de eerste plaats is de Buizerd drie maal talrijker als broedvogel in Nederland dan de Havik; toch worden er minder dan twee keer zoveel Buizerds als Haviken verstoord. In de tweede plaats zijn veel nestverstoringen afkomstig uit Friesland. Deze provincie heeft dan ook een reputatie op het gebied van eierzoeken hoog te houden. Het is in ZO-Friesland bekend dat de jeugd eieren van Buizerds (immers, vaak mooi gevlekt) aantrekkelijker vindt dan die van Haviken (witte eieren), zodat Buizerds zeer in trek zijn als ruilmiddel. Elders in het land hebben verstoorders andere motieven: uitroeiing van hun onwelgevallige predatoren, waarbij de Havik het zwartste schaap is. In Noord-Brabant en Limburg zijn Haviken dan ook relatief vaak het slachtoffer. In Zuid-Nederland komen daar nog eens de activiteiten van malafide havikiërs overheen. Kortom, op de zandgronden is de Havik naar verhouding het meest voorkomende slachtoffer, op de voet gevolgd door Buizerds.

In de natte gebieden van Nederland neemt de Bruine Kiekendief de plaats in van Havik

en Buizerd. Tot nu toe hebben we weinig zekerheid over de omvang van vervolging van deze soort. Maar ook hier zijn er voldoende geruchten om vuur bij de rook te vermoeden (Vogel 1994, mond. med. P.L. Meininger voor het Deltagebied). De vervolging zou hier wel eens veel omvangrijker kunnen zijn dan tot nu toe uit onze gegevens naar voren komt.

Niet-moedwillige, maar wel domme nestverstoringen werden in 1996 betrekkelijk frequent gemeld in de staatsbossen waar zaag- en dunningswerkzaamheden worden uitbesteed. In ten minste zeven gevallen werden bomen met actieve nesten van Havik, Sperwer en Buizerd (en zelfs een Zwarte Specht!) in het broedseizoen omgezaagd. Het ware te wensen dat dergelijke activiteiten in de winter plaatsvonden, of anders in overleg met ter plaatse actieve vogelaars.

Vervolgde roofvogelsoorten

Bij tien roofvogelsoorten werd in 1996 vervolging vastgesteld (Tabel 2). Havik en Buizerd zijn het vaakst als slachtoffer gemeld. Dat is deels het gevolg van gerichte vervolging (afschot, vangen en illegaal in bezit, nestverstoringen), deels het gevolg van niet-discriminerende vervolgingsmethodes (vergif, klem). Havik en Buizerd zijn talrijk in bosrijke streken en lopen dus een gereede kans het slachtoffer van gerichte of ongerichte vervolging te worden. Opvallend zijn verder de drie vergiftigde Rode Wouwen: deze schitterende roofvogel vecht al jaren tegen de bierkaai van gifminnend Nederland. Zolang gifmisbruik op de huidige schaal doorgaat, is de kans op succesvolle vestiging als broedvogel in Nederland nihil.

Tabel 2. Roofvogels als slachtoffer van vervolging in Nederland in 1996. *Victims of raptor persecution in The Netherlands in 1996.* *

Soort <i>Species</i>	Vergiftigd <i>Poisoned</i>	Geklemd <i>Trapped</i>	Afschot <i>Shot</i>	Gevangen <i>Captured</i>	Nestverstoring <i>Nest destruction</i>
Wespendief <i>P. apivorus</i>	-	-	-	-	2
Rode Wouw <i>M. milvus</i>	3	-	-	1	-
Br. Kiek <i>C. aeruginosus</i>	5	-	1	-	8
Bl. Kiek <i>C. cyaneus</i>	-	-	-	-	1
Havik <i>Accipiter gentilis</i>	15	-	2	5	43
Sperwer <i>A. nisus</i>	-	-	2	2	7
Buizerd <i>Buteo buteo</i>	67	9	12	-	72
Ruigpoot <i>B. lagopus</i>	1	-	-	-	-
Boomvalk <i>Falco subbuteo</i>	-	-	-	-	1
Torenvalk <i>F. tinnunculus</i>	1	-	1	1	5
Totaal <i>Total</i>	92	9	18	9	139

* Onderzoeksresultaten ID-DLO tot 5-11-1996

Overige doodsoorzaken

Via de registratieformulieren kwamen ook talloze meldingen binnen van roofvogels (en uilen) die niet aan vervolging waren doodgegaan. In veel gevallen ging het om aanvaringen met allerlei obstakels waarmee mensen het landschap hebben gestoffeerd, zoals ruiten, draden, en om verkeersslachtoffers (Tabel 3). Hierin zijn ongeveer 80 vogels inbegrepen die na behandeling in een asiel weer in vrijheid zijn gesteld. In het algemeen zijn slachtoffers van obstakels en verkeer echter te ver heen om opgelapt te kunnen worden. In die gevallen worden ze afgemaakt.

Tabel 3. Doodsoorzaken van roofvogels in Nederland in 1996, exclusief vervolging. *Causes of death of raptors in The Netherlands in 1996, excluding human persecution.*

1 = Raamslachtoffer *Window casualty*; 2 = Verkeersslachtoffer *Traffic casualty*; 3 = Draadslachtoffer *Wire casualty*; 4 = Overig ongeluk *Other accident*; 5 = Predatie *Predation*; 6 = Ziekte *Disease*; 7 = Onbekend *Not known*; 8 = In onderzoek *Not analysed yet*.

Doodsoorzaak <i>Cause of death</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	Totaal <i>Total</i>
Br. Kiekendief <i>C. aeruginosus</i>	-	4	-	3	-	1	-	-	8
Blauwe Kiekendief <i>C. cyaneus</i>	-	2	-	1	1	-	1	-	5
Havik <i>Accipiter gentilis</i>	3	1	3	1	-	6	33	3	50
Sperwer <i>A. nisus</i>	28	12	4	2	3	1	25	1	76
Buizerd <i>Buteo buteo</i>	-	92	3	4	2	13	110	10	234
Torenvalk <i>Falco tinnunculus</i>	11	60	4	8	6	4	30	-	123
Slechtvalk <i>F. peregrinus</i>	-	1	-	-	-	-	-	-	1

Dat er zoveel meldingen als "onbekend" worden geregistreerd, is te wijten aan het feit dat er veel dode roofvogels worden gevonden, zonder dat er voldoende duidelijkheid is over de doodsoorzaak of omdat de melder te weinig bijzonderheden heeft vermeld op het inzendformulier.

Discussie

Vervolging in perspectief geplaatst

Met de huidige stand van zaken is het heel moeilijk de ware omvang van vervolging te overzien. Dat geldt in het bijzonder voor de gevallen van vergiftiging, klemmen en afschot. Op enkele uitzonderingen na, waarin na spendering van veel tijd en mankracht doelgericht een dader in zijn kraag kon worden gevat (zie Bijlage 1 en 2), blijven dergelijke aanhoudingen een toevalskarakter houden.

Dat ligt anders met de nesten. Op grote schaal worden in Nederland roofvogelnesten opgespoord en gecontroleerd. Vaak worden die nesten één of enkele malen in het broedseizoen beklommen om metingen te verrichten. Zodoende vallen afwijkende zaken rond een nest meestal direct op. Opzettelijke verstoring is echter lang niet altijd

duidelijk aan te tonen, en de in het overzicht opgevoerde 139 gevallen zijn dan ook stuk voor stuk gebaseerd op duidelijke aanwijzingen. In het afgelopen jaar zijn 2382 nesten gecontroleerd (Bijlsma & de Vries in deze Takkeling). Dat is 10% van de totale Nederlandse roofvogelpopulatie, die ongeveer 23.200 paren omvat (Bijlsma 1993). Verondersteld dat de door ons gecontroleerde nesten een redelijke steekproef vormen van de landelijke populatie, en dat het gevonden verstoringspercentage van 5.8% reëel is (het is eerder te laag!), dan kunnen we aannemen dat er jaarlijks minimaal ongeveer 1350 roofvogelnesten worden verstoord. Let wel: opzettelijk. Dat is waarschijnlijk een voorzichtige schatting, omdat van veel nesten wel vermoedens van verstoring bestonden, maar geen bewijzen. Daarmee is het vervolgingsprobleem veel omvangrijker dan tot voor kort vermoed.

Meldingen in 1997

Het jaar 1996 kan worden gezien als een proefjaar voor het gebruik van het registratieformulier. Het is te hopen dat steeds meer mensen doodgevonden roofvogels registreren en doorgeven. Om maar iets te noemen: van de ruim 160 vogelasiels verleende tot nu toe een tiental medewerking. Juist deze groep waarnemers kan voor een grote toevoer van gegevens zorgen, met soms nuttige tips voor de opsporing van vervolging. Dat er met name in Noord-Brabant veel medewerking wordt verleend, heeft te maken met het feit dat het registratiesysteem hier in 1995 heeft proefgedraaid en dus al meer bekendheid geniet (van Lieshout 1996). Verder worden door twee van de drie Noord-Brabantse politieregio's alle gegevens van geprepareerde roofvogels en uilen doorgegeven en werken de twee grootste vogelasiels van Noord-Brabant (Someren en Zundert) goed mee aan het doorgeven van gegevens.

Het registratiesysteem is amper een jaar oud en toch is er al op grote schaal medewerking verleend. Niettemin blijken er nog veel gegevens niet gemeld te worden. Het is onze wens om in 1997, via de politie, alle gegevens van geprepareerde roofvogels en uilen te krijgen. Op sommige plaatsen worden die gegevens reeds structureel doorgegeven, maar enkele politiekorpsen weigeren om medewerking te verlenen. Ook de medewerking van de asielhouders is nog onvoldoende. Door drukte bij de asiels wordt de administratie te vaak verwaarloosd, iets wat erg jammer is. Verder is het niet bekend in hoeverre jagers medewerking verlenen aan het doorgeven van meldingen. Hoewel regelmatig blijkt dat vooral jagers zijn betrokken bij roofvogelvervolging, willen wij niet alle jagers over een kam scheren. Goedwillende jagers zouden door het melden van gegevens aantonen dat ze roofvogels een goed hart toedragen en roofvogelvervolging verafschuwen.

Als U berichten over roofvogelvervolging leest, stuur die dan ook naar dit adres. Wij kunnen dan nagaan of de gegevens reeds bekend zijn.

Nog niet ingezonden meldingen uit 1996 blijven welkom en worden nog steeds verwerkt.

Meldingsformulieren zijn op te vragen bij, en dienen verstuurd te worden aan: Hans van Lieshout, Lange Bleek 1, 6029 RW Sterksel, 040-2264847.

Meldingen over nestproblemen dienen in 1997 op nestkaarten ingezonden te worden aan SOVON of de WRN; zie hiervoor de informatie elders in deze Takkeling.

Veel dank is verschuldigd aan de systeembeheerder Eef Houniet uit Buurmalsen. Ook het ID-DLO in Lelystad, met name Pedro Zoun, verrichtte herculische daden bij de verwerking van de binnengekomen kadavers. Alle waarnemers en inzenders van dode vogels en gegevens worden bij deze hartelijk bedankt.

Tot slot: Registratie roofvogelvervolgning

Graag zouden wij een zo compleet mogelijk lijst aanleggen van overtredingen tegen roofvogels. Dat wil zeggen een overzicht van proces-verbalen, veroordelingen, informatie omtrent de verdachte/schuldige, plaats van overtreding en jaar, oude krantenknipsels etc. De jaren 1993-1996 hebben wij aardig op een rijtje. Van de tijd daarvoor is onze informatie incompleet. Wij houden ons zeer aanbevolen voor aanvullende gegevens hieromtrent.

Summary: Raptor persecution in The Netherlands in 1996

Since 1995, raptor persecution is being registered centrally in The Netherlands by the Dutch Raptor Group (via nest cards and preprinted forms). The quantitative distribution of poisoning incidents, illegal trapping, shooting and nest destruction is shown in Fig. 1. Raptor persecution is concentrated in the eastern part of the country, where raptor densities are highest. Main methods of destruction are poisoning and destroying nests (or its contents). Goshawk and Common Buzzard are particularly affected (Table 2), and it is thought that the long-awaited spread of Red Kites is being frustrated by poisoning. Aldicarb and parathion are most commonly abused for poisoning raptors (Table 1). It is calculated that annually 1350 active raptors nests are destroyed on purpose (based on the fact that 10% of the Dutch raptor population of 23.200 pairs is monitored during the breeding cycle, of which 5.8% is being destroyed).

Literatuur

- Bijlsma R.G. 1993. Ecologische Atlas van de Nederlandse Roofvogels. Schuyt & Co., Haarlem.
- Bijlsma R.G. 1996. Doorschieten van kraaiennesten in relatie tot Ransuilen Asio Otus. Drentse Vogels 9: 39-41.
- Bijlsma R.G. & de Vries C. 1997. Broedresultaten en trends van roofvogels in Nederland in 1996. De Takkeling 5(1): in druk.
- van Lieshout H. 1996. Roofvogelvervolgning in Noord-Brabant in 1995. De Takkeling 4(1): 93-95.
- Vogel R.L. 1994. "Die papegaaien" doen het goed in Noord-Holland. De Takkeling 2(1): 22-24.

Adressen:

Hans van Lieshout, Lange Bleek 1, 6029 RW Sterksel.
Jan Schipperijn, Hullenweg 29, 9301 ZD Roden.
Pedro Zoun (ID-DLO), Postbus 65, 8200 AB Lelystad.
Rob G. Bijlsma, Doldersummerweg 1, 7983 LD Wapsee.

Bijlage 1. Bij de WRN geregistreeerde proces-verbalen en veroordelingen wegens roofvogelvervolgning (bron: AID, politie, Staatsbosbeheer).

- 1981: Proces-verbaal voor poging tot vangen roofvogels door jachtopzichter (Drenthe). Boete van fl. 300,-- voor overtreding Vogelwet, Vogelbesluit en Jachtwet.
- 1983: Jager veroordeeld tot fl. 500,-- voor schieten Ransuil/Buizerd (Drenthe).
- 1985: Proces-verbaal tegen jager voor doden roofvogels (vangkooi). Schuldig bevonden zonder strafoplegging (Drenthe).
- 1985: Schieten ruigpootbuizerd door jager (Groningen). Veroordeeld, straf onbekend.
- 1991: Buizerd geklemd door jager (Friesland). Proces-verbaal opgemaakt, tijdelijk jachtvergunning ingetrokken.
- 1993: Proces-verbaal tegen jager voor het uitleggen van met aldicarb bewerkte duiven. Geen veroordeling (Drenthe).
- 1993: Proces-verbaal voor het met een kraan omverduwen van een haviksnestboom (Friesland).
- 1993: Proces-verbaal tegen jager en diens zoon voor uitleggen van met parathion overgoten aas (Drenthe).
- 1994: Proces-verbaal tegen 2 jagers voor het doorschieten van 2 buizerdnesten waarop eieren en broedende vogel (Friesland). Vrijspraak.
- 1994: Jager geverbaliseerd voor het doodschieten van een Buizerd (Friesland). Schuldig bevonden, fl. 500,-- boete.
- 1994: Jager veroordeeld voor het schieten van een Buizerd. Jachtakte is ingetrokken, hoogte boete is onbekend (Noord-Brabant)
- 1995: Proces-verbaal tegen jager wegens doodschieten Buizerd. Geen boete, wel een berisping (Overijssel).
- 1995: Proces-verbaal tegen duivenmelker voor vangen van roofvogels met vangkooien.
- 1995: Jachtopzichter geverbaliseerd voor het vergifigen van roofvogels (Limburg). Vrijspraak.
- 1995: Jager geverbaliseerd voor het grootschalig vergifigen van roofvogels (Friesland). Vrijspraak.
- 1995: Jachtopzichter geverbaliseerd voor vergifigen van 18 roofvogels (Overijssel). Veroordeeld tot 60 uur cel of 80 uur werkstraf. Jachtvergunning ingetrokken.
- 1995: Jager veroordeeld voor afschieten Buizerd (Gelderland). Boete van fl. 3000,--. Jachtvergunning ingetrokken.
- 1995: Jachtopzichter op heterdaad betrapt bij poging tot vangen van roofvogels (Utrecht). Boete van fl. 2500,--. Jachtvergunning ingetrokken.
- 1995: Proces-verbaal tegen jachtopzichter voor uitleggen van gifemeren met het doel roofvogels te doden (Zuid-Holland). Boete van fl. 5300,--. Jachtvergunning ingetrokken.
- 1996: Proces-verbaal tegen jager voor het doden van een nest ransuilen (Drenthe). Jachtvergunning ingetrokken. Verdachte heeft bekend, zaak moet nog voorkomen.
- 1996: Proces-verbaal voor vergifigen van vossen en roofvogels (Friesland). Verdachte heeft bekend. Zaak moet nog voorkomen. Jachtvergunning van broer verdachte is ingetrokken.
- 1997: Proces-verbaal tegen boerenjager voor het doden van 12 Buizerden met behulp van een klem. Verdachte heeft bekend. Jachtvergunning is ingetrokken. Zaak moet nog voorkomen.
- 1997: Proces-verbaal tegen jager voor vergifigen van roofvogels. Jachtakte is ingetrokken. Zaak moet nog voorkomen.

